

Hvad dernæst angaar Lønningsvilkåarene, maa jeg bestemt fastholde, at Bestillingen som Skovkasserer og Fjilialbestyrer i Esrom, en Bestilling, hvortil er henlagt Oppebørselen af over 1 Million Kr. aarlig og selvstændig Regnskabsafklæggelse for henved Halvdelen af dette Beløb (Skovintraderne), umulig kan ventes tilfredsstillende besørget, naar der ikke dertil mindst kan henlægges en Nettoindtægt af 4,000 Kr., saameget mere som Manglen af Pensionæret i høj Grad vil indskrænke Valget ved Besættelsen. Sdet jeg iøvrigt ogsaa maa antage, at Lovforslaget, saaledes som Lønningsvilkåarene der ere fastsatte, gaar ud fra Forudsætningen om en mindst ligesaa stor Nettoindtægt, men har taget feil med Hensyn til Skjønnets over den fornødne Afgift til Kontorhold, hvilken antages der at være anslaaet til kun 2,000 Kr. + $\frac{1}{3}$ af de uvisse Indtægter i Genhold til den Regel, der er fastslaaet ved Lov af 30te Marts 1876 om Amtsforsvalternes Kontorhold — skal jeg her kun fremsætte nogle Bemærkninger angaaende den i Lovforslaget angivne Lønnings m a a d e.

Procenterne af erlagte Rekognitioner ved Gierstifte kunne ikke tillægges Fjilialbestyreren; thi den eneste Grund til, at disse Procenter overhovedet tilslaaes, er den, at det er stemmende med Statskassens Løve, at vedkommende Oppebørselsbetjent personlig er interesseret i, at intet Tilfælde, hvori Rekognition skal gives, undgaae Opmærksomheden, hvilket meget let kan hænde; men i saa Henseende er det kun Bestyreren af Hovedkontoret, hvor Bøgerne føres, Udkomstberigtigelse sker o. s. v., som overhovedet kan udrette Noget, og disse Procenter maa altsaa henlægges til Amtstuen i Frederiksborg. Det Samme gjælder dernæst om det Honorar, som Brandforsikringens udbetalere for Oppebørsel af Brandhjælpsspenge, idet dette er bestemt for den Embedsmand, der har Ansvar for Opkrævningen og aflægger Rede og Rigtighed for den, hvilket selvfølgelig er Amtsforsvalteren. Hvad endelig angaar Procenter af Salg af Stempelpapir, da har Stempeloven overladt Ordningen heraf til Administrationen, for at den altid kan svare til Forholdenes mulig vejlende Krav, og herimod vilde det stride, hvis der i en eventuel Lov, saaledes som i Lovforslaget, toges Bestemmelse om at henlægge Salget af Stempelpapir for et vist Omraade til en bestemt Bestillingsmand. Men om end disse Procenter saaledes ikke kunne optages i Loven, er der iøvrigt Intet til Hinder for, at der ved Lønningsvilkåarenes Fastsættelse tages Hensyn til, at dette Salg efter al Sandsynlighed vedblivende vil være henlagt til Fjilialen eller Skovkassen. Procentbeløbet kan anslaaes til henved 200 Kr.

Ved Fastsættelsen af Honorarets Størrelse vil det, naar Udgangspunktet er, at Vedkommende bør have en Nettoindtægt af mindst 4,000 Kr., saaledes væsentligst komme an paa, med hvilket fast Indtægtsbeløb Benyttelsen af Bolig og Jord billigvis kan ækvivaleres. Jordlodden, der udgjør 33 Tdr. Land og hvoraf i Skatter og Afgifter svares ca. 300 Kr. aarlig, har under de sidste Aars midlertidige Forhold med Finanzministeriets Tilladelse været ubleiet af de Konstituerede, og der har i Leieafgift, inklusive Naturalydelser, men med Fradrag af Skatter og Afgifter, i de to forudgaaende og i indveerende Aar været svaret henholdsvis 760, 1,050 og 1,217 Kr. Den betydelige Forhøielse af Afgiften i de to sidste Aar hidrører fra, at Jorden i disse har været ubleiet til Naboen, et Forhold, hvorpaa der jo ikke kan gjøres Regning, ligesom overhovedet en Forleining af Embedsjord er mindre ønskelig. Under et saaledes modificeret Hensyn til de nævnte Leieafgifter, hvorved endvidere maa tages i Betragtning, at Vedligeholdelsen af Aulshyngningerne ikke har paahvilet Leieren, men Embedsmanden selv, tør man betragte det som sikkert, at et Æquivalent af 800 Kr. snarere er for høit end for lavt, naar Jorden — som Reglen og Forudsætningen bør være — drives af Embedsmanden selv, og denne selvfølgelig udreder Skatter og Afgifter. Tages der Hensyn til, at Waaningsbygningen er baade ubevømt og navnlig langt vidtløftigere og større i Bærelsernes Dimensioner, end der svarer til de Forhold, hvorunder en Familie med den her forudsatte Indtægt maa indrette sig, saa at Husholdningsudgiften — navnlig til Brændsel, men ogsaa i andre Henseender — bliver større end ellers fornødent, ligesom ogsaa den indre Vedligeholdelse, der i hvert Fald i Genhold til Lønningsloven af 26de Marts 1870 Nr. 2 maatte paahvile Brugeren, derved bliver uforholdsmæssig stor, formenes det, at Friboligen ikke kan anslaaes til at ækvivalere et højere aarligt Indtægtsbeløb end 3 à 4,00 Kr., især da den indre Vedligeholdelse af de vidtløftige Kontorlokaler, som selvfølgelig ogsaa maa paahvile Brugeren, ikke er tagen med i Beregning i det foranstaaende Overslag over Kontorudgifterne og derfor her maa bringes i Afslag paa Boligens Nettoværdi.

Kommer nu hertil de ovennævnte Procenter af Stempelpapirsalg, saaledes at efter Bedtægt $\frac{1}{3}$ deraf beregnes som medgaaende til Kontorudgifter, vil der altsaa for at forskaffe Fjilialbestyreren en Nettoindtægt af mindst 4,000 Kr. behøves et Honorar af 2,800 Kr. og et Kontorholdsvederlag af 3,500 Kr.

Til Frederiksborg Amtstue maa, som alt bemærket, overgaae Rekognitionsprocenterne og Honoraret for Oppebørsel af Brandhjælpsspenge, henholdsvis ca. 260 og 620 Kr., tilsammen henimod